

Sygn. akt VIII Gz 131/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Jamiołkowska

SSO Wojciech Wołoszyk

SSR del. Ewa Gatz - Rubelowska

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie wszczętej z urzędu

przy uczestnictwie (...) Spółka komandytowa z siedzibą w B. i K. W.

na skutek zażalenia uczestnika (...) Spółka komandytowa z siedzibą w B. na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy wydane w dniu 26 czerwca 2014 r., sygn. akt BY XIII Ns - Rej. KRS 3375/14/781

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 maja 2014 r. wydanym w sprawie o sygn. akt BY XIII Ns - Rej KRS 3375/14/781, Sąd Rejonowy w Bydgoszczy XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego w sprawie wszczętej z urzędu przy uczestnictwie (...) Spółka komandytowa z siedzibą w B. i K. W. o zobowiązanie do złożenia wniosku, na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r., poz. 1203 ze zm.) wezwał K. W. do złożenia w imieniu (...) Spółka komandytowa wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców otwarcia jej likwidacji oraz danych likwidatorów (art. 74 w zw. z art. 103 Kodeksu spółek handlowych) z uwagi na wypowiedzenie umowy spółki dokonane przez wierzyciela wspólnika, a ponadto wpis informacji o numerach NIP i REGON - w terminie 7 dni od doręczenia wezwania pod rygorem nałożenia grzywny.

Odpis tego postanowienia doręczono uczestnikowi spółce (...) w dniu 20.05.2014 r., a uczestnikowi K. W. w trybie art. 139 § 1 k.p.c. w dniu 2 czerwca 2014 r.

W dniu 26 maja 2014 r. (...) Spółka komandytowa złożyła zażalenie na powyższe postanowienie i wniosła o jego uchylenie. W uzasadnieniu reprezentujący ją K. W. zarzucił, że niesłusznie został wezwany do złożenia wniosku o wpis do rejestru otwarcia likwidacji i danych likwidatorów. Zwrócił uwagę, że złożył na piśmie obszernie wyjaśnienia. Podkreślił, że wierzyciele nie wykazali, aby zachodziły przesłanki z art. 62 § 1 KSK do uznania, iż złożone wypowiedzenie było skuteczne. Powołał się też na § 1 4 umowy spółki, zgodnie z którym wypowiedzenie umowy przez któregokolwiek ze wspólników nie powoduje rozwiązania spółki.

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił powyższe zażalenie uczestnika, argumentując, że nie dotyczyło ono postanowienia kończącego postępowanie w sprawie, lecz kwestii wпадkowej, która nie jest wymieniona wśród rozstrzygnięć podlegających zaskarżeniu (art. 394 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Rozstrzygnięcia o charakterze wpadkowym mogą podlegać kwestionowaniu wyłącznie w przypadku zaskarżenia rozstrzygnięć kończących sprawę lub z mocy ustawy zaskarżalnych. Dla uzasadnienia tego stanowiska Sąd powołał uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2000 r., III ZP 1/00, OSNC 2001, Nr 1, poz. 1 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2012 r. II UZ 62/11, OSNP 2013, nr 1- 2, poz. 23).

Ponadto Sąd Rejonowy wyjaśnił, że w postępowaniu przymuszającym prowadzonym przez sąd rejestrowy na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o KRS ustawodawca przesądził, że zażalenie przysługuje dopiero na postanowienie w przedmiocie stosowania grzywny (art. 27 ustawy o KRS). Dlatego na mocy art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., a także w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i w zw. z art. 7 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. Sąd odrzucił zażalenie uczestnika (...) Spółka komandytowa.

(...) Spółka komandytowa wniosła zażalenie na powyższe postanowienie i wniosła o jego uchylenie. W piśmie z dnia 14 lipca 2014 r. podniosła, że powinna mieć prawną możliwość zaskarżenia postanowienia w sytuacji gdy nie zgadza się ze stanowiskiem Sądu, co dała również wyraz w złożonym do akt piśmie wyjaśniającym, które pozostało bez odpowiedzi. Zwróciła uwagę na to, że wydane w dniu 12 maja 2014 r. postanowienie rodzi określone skutki prawne, gdyż spółka jest zobowiązana je wykonać pod rygorem nałożenia kary grzywny. Jego wykonanie doprowadzi do otwarcia likwidacji spółki, co jest nieuzasadnione z uwagi na to, że zgodnie z zapisem (...) umowy spółki dokonane wypowiedzenie umowy spółki przez wierzyciela nie prowadzi do jej rozwiązania. Ponownie podkreślił też, że wierzyciele nie wykazali, aby zachodziły przesłanki z art. 62 § 2 KSK do uznania, iż złożone wypowiedzenie było skuteczne.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie uczestnika nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 370 k.p.c. sąd pierwszej instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Z uwagi na treść art. 397 § 2 zdanie 1 k.p.c., cytowany przepis stosuje się odpowiednio do postępowania toczącego się na skutek zażalenia.

Natomiast zgodnie z art. 394 § 1 k.p.c. zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego, przewidziane w odpowiednich przepisach ustawy. W myśl art. 13 § 2 k.p.c. przepisy o procesie stosuje się odpowiednio do innych rodzajów postępowań unormowanych w niniejszym kodeksie, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

Zaskarżone przez uczestnika postanowienie nie zostało wymienione w katalogu zawartym w art. 394 k.p.c. ani w przepisach szczególnych, nie jest też postanowieniem kończącym sprawę. Kodeks postępowania cywilnego nie definiuje wprawdzie pojęcia postanowień kończących postępowanie w sprawie, jednak jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy przyjąć można, że postanowienia te odnoszą się do postępowania jako całości i kończąc je, zamykają drogę do wydania wyroku (lub innego orzeczenia co do istoty sprawy) Po wydaniu takiego postanowienia kontynuowanie postępowania co do istoty sprawy jest wykluczone (zob. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2000 r., III CZP 31/00, OSNC 2001, nr 2, poz. 22; też: uzasadnienie powołanej przez Sąd Rejonowy uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2000 r., III ZP 1/00, OSNC 2001, Nr 1, poz. 1). Pojęcie tych postanowień nie obejmuje więc orzeczeń kończących postępowania wpadkowe (incydentalne, uboczne), tj. dotyczących kwestii wpadkowych, rozstrzyganych w trakcie postępowania, a taką niewątpliwie jest kwestia wezwania przez sąd rejestrowy obowiązanych podmiotów do dopełnienia obowiązków wynikających z ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r., poz. 1203 ze zm. - dalej ustawy o KRS).

Stosownie do art. 24 ust. 1 ustawy o KRS wezwanie obowiązanych do złożenia wniosku o wpis do rejestru lub dokumentów, których złożenie jest obowiązkowe, a które nie zostały złożone pomimo upływu terminu, powinno zostać dokonane w formie postanowienia. Na postanowienie to nie przysługuje zażalenie. Żaden przepis szczególny nie przewiduje bowiem możliwości zaskarżenia powyższego postanowienia zażaleniem, nie jest ono również

postanowieniem kończącym postępowanie ani nie zostało wymienione w art. 394 § 1 k.p.c., wśród innych postanowień zaskarżalnych zażaleniem. Postanowienie to będzie można natomiast zakwestionować w zażaleniu na postanowienie w przedmiocie stosowania grzywny, ustanowienia kuratora czy też dokonania określonych wpisów przez sąd z urzędu jako na postanowienia, których wydanie było niejako konsekwencją niezastosowania się do wezwania z art. 24 ust. 1 ustawy o KRS (tak: Agnieszka Michnik „Komentarz do art. 24 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym” [w:] Agnieszka Michnik „Krajowy Rejestr Sądowy. Komentarz”, Lex 2013). Zażalenie na postanowienie w przedmiocie wezwania obowiązanych do złożenia wniosku o wpis do rejestru lub dokumentów, których złożenie jest obowiązkowe a które nie zostały złożone pomimo upływu terminu, jest zatem niedopuszczalne i w związku powyższym podlegało odrzuceniu z mocy art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., o czym słusznie orzekł Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w zaskarżonym przez uczestnika postanowieniu z dnia 26 czerwca 2014 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie uczestnika (...) Spółka komandytowa jako bezzasadne.